

ARBEJDSDIREKTORATET

Underbilag til bilag 5.

København V., den 21. december 1957.

Til Arbejdsløshedsforsikringskommissionen af 1953.

Vedrørende det i kommissionens bilag 64 omhandlede forslag til en ændret tilskudsordning for de anerkendte arbejdsløsheds-kasser skal arbejdsdirektoratet i overensstemmelse med det af arbejdsdirektøren i kommissionens møder, senest mødet den 11. ds., fremførte bemærke følgende:

Den således foreslåede tilskudsordning — der ligesom en under kommissionens drøftelser omtalt ordning med en „underskudsdækning“ bygger på et tilskud efter udgifter og i øvrigt hviler på det hidtidige system af afgrænsede, selvstændige kasser — må principielt anses for at frembyde fordele i forhold til den gældende tilskudsordning såvel af teknisk-administrativ art som i henseende til formålet: en forbedring af de vanskeligt stillede kassers forhold. Idet spørgsmålet om, hvilke udgifter en nyordning må medføre for det offentlige, mere er af politisk end af administrativ karakter, har direktoratet herefter ikke på forhånd anledning til at udtale sig imod forslaget, selv om man er opmærksom på, at man, også med forslagets principper som udgangspunkt, kunne tilgodese det nævnte formål gennem en anden fordeling og andre skalaer, samt på, at forslaget i det hele ved den skitserede tilskudsordning og dermed også ved kontingentansættelsen har ladet indtægtsforskellighederne for medlemmerne i de forskellige kasser ude af betragtning.

Direktoratet har bemærket sig, at kassernes udgifter til administration er holdt uden for den opstillede tilskuds- og kontingentberegning, således at det offentlige ikke — som nu — skal deltage i udgifterne til den administration, som er nødvendig, men også således, at det offentlige tilsyn efter den foreslåede ordning synes at skulle være uden føling med administrationsudgifterne, herunder med hensyn til fastsættelsen af

det herefter påkrævede særlige administrationskontingent.

Den foreslåede ordning opretholder det nugældende system i den henseende, at fastsættelsen af medlemskontingentet fortsat beror på et skøn med hensyn til den forventede udvikling inden for den enkelte kasses område i en kommende periode, et skøn, som, jfr. også det i bilag 64 herom anførte, såvel ifølge sagens natur som efter erfaringerne indebærer en betydelig usikkerhed med hensyn til kassernes og tilsynsmyndighedens bedømmelse af, hvad der er det nødvendige kontingent. Da denne usikkerhed imidlertid som nævnt også findes under den nugældende ordning, skal direktoratet i denne forbindelse, i tilslutning til det i bilaget herom anførte, blot pege på nødvendigheden af, at kasserne har en formue til dækning af fremkommende underskud samt til driftskapital, d. v. s. til afholdelse af udgifter, inden tilskuddene falder.

Det fremgår endelig af bilag 64, at ordningen kun er tænkt at skulle dække en ledighed på indtil 100 dage pr. medlem, således at den foreslåede ordning ikke kan siges ubetinget at sikre en fuldstændig — og altså for så vidt heller ikke en varig — løsning af de vanskeligt stillede kassers problemer, jfr. kommissoriet. Direktoratet er dog herved opmærksomt på, at en ledighed af over 100 dage — som det også er blevet fremhævet under kommissionens seneste drøftelser — kan siges at være af en ekstraordinær karakter, som måske ikke naturligt vil være at henføre under en arbejdsløshedsforsikrings normale rammer.

Det tilføjes, at den af arbejdsdirektøren tidligere fremførte betænkelighed med hensyn til, om der også ved en ledighed på under 100 dage pr. medlem ville kunne opstå situationer, hvor der efter den foreslåede